

MONETÄRT AVTAL
mellan Europeiska unionen och Vatikanstaten
(2010/C 28/05)

EUROPEISKA UNIONEN, företrädd av Europeiska kommissionen och Republiken Italien,

och

VATIKANSTATEN, företrädd av Heliga Stolen enligt artikel 3 i Lateranfödrdraget,

HAR INGÅTT DETTA AVTAL.

- (1) Enligt rådets förordning (EG) nr 974/98 av den 3 maj 1998 ersatte euron den 1 januari 1999 valutan i varje medlemsstat som deltagit i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen, däribland Italien.
- (2) Innan euron inrättades gällde bilaterala avtal om monetära frågor mellan Italien och Vatikanstaten, i synnerhet *Convenzione monetaria tra la Repubblica Italiana e lo Stato della Città del Vaticano*, som ingicks den 3 december 1991.
- (3) I den förklaring nr 6 som fogats till slutakten till fördraget om Europeiska unionen anges att gemenskapen ska underlätta de omförhandlingar av nuvarande ordningar med Vatikanstaten som kan bli nödvändiga på grund av att en gemensam valuta införs.
- (4) Europeiska gemenskapen, företrädd av Italien i samverkan med kommissionen och Europeiska centralbanken (ECB), ingick den 29 december 2000 ett monetärt avtal med Vatikanstaten.
- (5) Enligt det monetära avtalet använder Vatikanstaten euron som sin officiella valuta och gör sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel. Vatikanstaten ska se till att EU:s bestämmelser om sedlar och mynt i euro gäller på dess territorium, däribland reglerna om att skydda euron mot förfalskningar.
- (6) Genom det avtalet införs inte någon skyldighet för ECB eller de nationella centralbankerna att införa Vatikanstatens finansinstrument på förteckningar över värdepapper som kan komma i fråga för penningpolitiska transaktioner inom Europeiska centralbankssystemet.
- (7) En gemensam kommitté bestående av företrädare för Vatikanstaten, Italien, kommissionen och ECB bör inrättas för att följa upp tillämpningen av detta avtal, fastställa det årliga taket för myntutgivning, undersöka om det är en lämplig nivå på den minimiandel mynt som ska ges ut till sitt nominella värde och granska de åtgärder som Vatikanstaten vidtar för att genomföra relevant EU-lagstiftning.
- (8) Europeiska unionens domstol bör vara det behöriga rättsliga organet för att avgöra tvister som kan uppstå i samband med avtalets tillämpning.

HÄRIGENOM AVTALAS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vatikanstaten ska ha rätt att använda euron som sin officiella valuta i enlighet med förordningarna (EG) nr 1103/97 och (EG) nr 974/98. Vatikanstaten ska göra sedlar och mynt i euro till lagliga betalningsmedel.

Artikel 2

Vatikanstaten får inte ge ut något som helst slag av sedlar, mynt eller ersättningar för dessa, om inte villkoren för en sådan utgivning har överenskommit med Europeiska unionen. Villkoren för utgivning av mynt i euro från och med den 1 januari 2010 fastställs i följande artiklar.

Artikel 3

1. Den gemensamma kommitté som inrättas genom detta avtal ska beräkna det årliga taket (sett till värdet) för Vatikanstatens utgivning av mynt i euro som summan av följande:

- *En fast del*, som för 2010 initialt fastställs till 2 300 000 euro. Den gemensamma kommittén får se över denna fasta del varje år i syfte att beakta både inflationen, beräknad på grundval av Italiens inflation (HIKP) år n-1, och eventuella viktiga händelser som inverkar på samlarmarknaden för euromynt.
- *En rörlig del*, som motsvarar Italiens genomsnittliga myntutgivning per capita år n-1 multiplicerad med antalet invånare i Vatikanstaten.

2. Vatikanstaten får också utge ett särskilt minnesmynt och/eller samlarmynt under de år då påvestolen är vakant. Om denna särskilda utgivning medför att den sammanlagda utgivningen överskrider taket enligt punkt 1, ska värdet av denna utgivning beaktas genom reducering av den återstående delen av taket för det föregående året och/eller reducering av taket för påföljande år.

Artikel 4

1. De mynt i euro som Vatikanstaten ger ut ska vara identiska med de mynt i euro som ges ut av de medlemsstater i Europeiska unionen som infört euron vad avser nominellt värde, giltighet som lagligt betalningsmedel, tekniska kännetecken, konstnärliga kännetecken på den gemensamma sidan och de gemensamma konstnärliga kännetecknen på den nationella sidan.

2. Vatikanstaten ska i förväg meddela kommissionen utkastet till de nationella sidorna av sina euromynt, och kommissionen ska kontrollera att de överensstämmer med EU:s regler.

Artikel 5

1. Mynt i euro som ges ut av Vatikanstaten ska präglas av Italiens *Istituto Poligrafico e Zecca dello Stato*.

2. Genom undantag från punkt 1 får Vatikanstaten, med samtycke av den gemensamma kommittén, låta sina mynt präglas av ett myntverk i EU som präglar mynt i euro och som inte nämns i punkt 1.

Artikel 6

1. När det gäller ECB:s godkännande av Italiens sammanlagda utgivningsvolym enligt artikel 128.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska den volym mynt i euro som ges ut av Vatikanstaten läggas till den volym mynt som ges ut av Italien.

2. Senast den 1 september varje år ska Vatikanstaten underrätta Italien om volymen och de nominella värdena av de mynt i euro som planeras ges ut det påföljande året. Vatikanstaten ska även meddela kommissionen de planerade villkoren för utgivning av dessa mynt.

3. För 2010 ska Vatikanstaten meddela de uppgifter som avses i punkt 2 när detta avtal undertecknats.

4. Utan att det påverkar utgivningen av samlarmynt ska Vatikanstaten till det nominella värdet sätta i omlopp minst 51 % av de mynt i euro som ges ut varje år. Den gemensamma kommittén ska vart femte år undersöka om nivån på denna minimiandel mynt som ska ges ut till det nominella värdet är lämplig, och den får besluta att höja denna andel.

Artikel 7

1. Vatikanstaten får ge ut samlarmynt i euro. Dessa ska inbegripas i det årliga tak som avses i artikel 3. Vatikanstatens utgivning av samlarmynt i euro ska ske i enlighet med EU:s riktlinjer för samlarmynt i euro, som bl.a. föreskriver fastställande av tekniska och konstnärliga kännetecken och valörer som gör det möjligt att skilja sådana mynt från de mynt som avses sättas i omlopp.

2. Samlarmynt som ges ut av Vatikanstaten ska inte vara lagliga betalningsmedel i EU.

Artikel 8

1. Vatikanstaten ska åta sig att anta alla lämpliga bestämmelser, genom direkt införlivande eller möjligtvis likvärdiga åtgärder, för att genomföra de EU-rättsakter och EU-regler som förtecknas i bilagan till detta avtal och som avser följande områden:

a) Sedlar och mynt i euro.

b) Förhindrande av penningtvätt, förhindrande av bedrägeri och förfalskningar av kontanter och andra betalningsmedel än kontanter, medaljer och symboliska mynt och statistiska rapporteringskrav.

Om och när en banksektor inrättas i Vatikanstaten ska förteckningen över rättsakter och regler i bilagan utvidgas i syfte att inbegripa EU-lagstiftning för bank- och finanssektorn och relevanta ECB-rättsakter och ECB-regler, särskilt i fråga om statistiska rapporteringskrav.

2. Vatikanstaten ska genomföra de rättsakter och regler som avses i punkt 1 inom de tidsfrister som anges i bilagan.

3. Kommissionen ska ändra bilagan varje år i syfte att beakta nya relevanta EU-rättsakter och EU-regler samt ändringar av befintliga sådana. Den gemensamma kommittén ska därefter besluta om lämpliga och rimliga tidsfrister för Vatikanstatens genomförande av de nya rättsakter och regler som lagts till i bilagan.

4. Den uppdaterade bilagan ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 9

Finansinstitut som är belägna i Vatikanstaten kan få tillgång till euroområdets system för överföringar mellan banker och avvecklingssystem för betalningar och värdepapper, på lämpliga villkor som fastställs av Italiens centralbank i samförstånd med ECB.

Artikel 10

1. Europeiska unionens domstol ska ha ensam behörighet att avgöra varje varaktig tvist mellan parterna som kan uppstå i samband med avtalets tillämpning och som inte har kunnat lösas i den gemensamma kommittén.

2. Om EU (på rekommendation av EU:s delegation i den gemensamma kommittén) eller Vatikanstaten anser att den andra parten inte har fullgjort en skyldighet enligt detta avtal, kan den föra ärendet till domstolen. Domstolens dom ska vara bindande för parterna, som ska vidta nödvändiga åtgärder för att efterleva domen inom den tidsfrist som domstolen fastställt i sin dom.

3. Om EU eller Vatikanstaten inte vidtar nödvändiga åtgärder för att efterleva domen inom tidsfristen, får den andra parten omedelbart säga upp avtalet.

Artikel 11

1. En gemensam kommitté ska inrättas. Den ska bestå av företrädare för Vatikanstaten och EU. EU:s delegation ska bestå av företrädare för kommissionen och Italien samt företrädare för ECB. EU:s delegation bör i samförstånd anta sin arbetsordning.
2. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst en gång per år. Ordförandeskapet ska rotera årsvis mellan en företrädare för EU och en företrädare för Vatikanstaten. Den gemensamma kommittén ska fatta sina beslut enhälligt.
3. Den gemensamma kommittén ska utbyta åsikter och uppgifter och anta de beslut som nämns i artiklarna 3, 6 och 8. Den ska granska de åtgärder som vidtas av Vatikanstaten och sträva efter att lösa potentiella tvister som uppstår i samband med avtalets genomförande.
4. När avtalet träder i kraft enligt artikel 13 ska en företrädare för EU vara den första ordföranden i den gemensamma kommittén.

Artikel 12

Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 10.3 får var och en av parterna säga upp detta avtal med ett års varsel.

Artikel 13

Detta avtal träder i kraft den 1 januari 2010.

Artikel 14

Det monetära avtalet av den 29 december 2000 ska upphöra att gälla från och med den dag detta avtal träder i kraft. Hänvisningar till avtalet av den 29 december 2000 ska anses som hänvisningar till detta avtal.

Utfärdat i Bryssel den 17 december 2009.

För Europeiska unionen
Joaquín ALMUNIA
Ledamot av Europeiska kommissionen

För Vatikanstaten företrädd av Heliga Stolen
Ärkebiskop André DUPUY
Påvligt sändebud vid Europeiska unionen

BILAGA

LAGSTIFTNING SOM SKA GENOMFÖRAS	TIDSFRIST
Förhindrande av penningtvätt	
<p>Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG av den 26 oktober 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism (EUT L 309, 25.11.2005, s. 15)</p> <p>Ändrat genom:</p> <p>Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/20/EG av den 11 mars 2008 om ändring av direktiv 2005/60/EG om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt och finansiering av terrorism, vad gäller kommissionens genomförandebefogenheter (EUT L 76, 19.3.2008, s. 46)</p> <p>Kommissionens direktiv 2006/70/EG av den 1 augusti 2006 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG med avseende på definitionen av person i politiskt utsatt ställning, samt tekniska kriterier för att kunna tillämpa lägre krav på kundkontroll och göra undantag på grund av finansiell verksamhet som drivs tillfälligt eller i mycket begränsad omfattning (EUT L 214, 4.8.2006, s. 29)</p> <p>Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1781/2006 av den 15 november 2006 om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel (EUT L 345, 8.12.2006, s. 1)</p> <p>Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1889/2005 av den 26 oktober 2005 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur gemenskapen (EUT L 309, 25.11.2005, s. 9)</p> <p>Rådets rambeslut 2001/500/RIF av den 26 juni 2001 om penningtvätt, identifiering, spårning, spärrande, beslag och förverkande av hjälpmedel till och vinning av brott (EGT L 182, 5.7.2001, s. 1)</p>	31.12.2010
Förhindrande av bedrägeri och förfalskningar	
<p>Rådets förordning (EG) nr 1338/2001 av den 28 juni 2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EGT L 181, 4.7.2001, s. 6)</p> <p>Ändrad genom:</p> <p>Rådets förordning (EG) nr 44/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 1338/2001 om fastställande av nödvändiga åtgärder för skydd av euron mot förfalskning (EUT L 17, 22.1.2009, s. 1)</p>	31.12.2010
<p>Rådets förordning (EG) nr 2182/2004 av den 6 december 2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt (EUT L 373, 21.12.2004, s. 1)</p> <p>Ändrad genom:</p> <p>Rådets förordning (EG) nr 46/2009 av den 18 december 2008 om ändring av förordning (EG) nr 2182/2004 om medaljer och symboliska mynt som liknar euromynt (EUT L 17, 22.1.2009, s. 5)</p>	31.12.2010
<p>Rådets rambeslut 2000/383/RIF av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 140, 14.6.2000, s. 1)</p> <p>Ändrat genom:</p> <p>Rådets rambeslut 2001/888/RIF av den 6 december 2001 om ändring av rådets rambeslut 2000/383/RIF om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 329, 14.12.2001, s. 3)</p>	31.12.2010

Rådets beslut 1999/C 149/02 av den 29 april 1999 om utökande av Europols mandat till att omfatta bekämpning av penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel (EGT C 149, 28.5.1999, s. 16)	31.12.2010
Rådets beslut 2001/923/EG av den 17 december 2001 om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EGT L 339, 21.12.2001, s. 50)	31.12.2010
Ändrat genom: Rådets beslut 2006/75/EG av den 30 januari 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 36, 8.2.2006, s. 40)	
Rådets beslut 2006/849/EG av den 20 november 2006 om ändring och förlängning av beslut 2001/923/EG om inrättande av ett handlingsprogram för utbyte, stöd och utbildning med avseende på skydd av euron mot förfalskning (Periklesprogrammet) (EUT L 330, 28.11.2006, s. 28)	
Rådets rambeslut 2001/888/RIF av den 6 december 2001 om ändring av rådets rambeslut 2000/383/RIF om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder (EGT L 329, 14.12.2001, s. 3)	
Rådets beslut 2001/887/RIF av den 6 december 2001 om skydd av euron mot förfalskning (EGT L 329, 14.12.2001, s. 1)	
Rådets rambeslut 2001/413/RIF av den 28 maj 2001 om bekämpning av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter (EGT L 149, 2.6.2001, s. 1)	31.12.2010
Regler om sedlar och mynt i euro	
Rådets förordning (EG) nr 975/98 av den 3 maj 1998 om valörer och tekniska specifikationer för mynt i euro som skall sättas i omlopp (EGT L 139, 11.5.1998, s. 6)	31.12.2010
Ändrad genom: Rådets förordning (EG) nr 423/1999 av den 22 februari 1999 (EGT L 52, 27.2.1999, s. 2)	
Rådets slutsatser av den 10 maj 1999 om kvalitetsstyrningssystemet för euromynt	31.12.2010
Rådets slutsatser av den 23 november 1998 och den 5 november 2002 om samlarmynt	31.12.2010
Kommissionens rekommendation 2009/23/EG av den 19 december 2008 om gemensamma riktlinjer för utformningen av euromyntens nationella sidor och utgivningen av euromynt avsedda att sättas i omlopp (EUT L 9, 14.1.2009, s. 52)	31.12.2010
Meddelande från kommissionen 2001/C 318/03 av den 22 oktober 2001 om upphovsrättsligt skydd av utformningen av den gemensamma sidan på euromynt (KOM(2001) 600 slutlig) (EGT C 318, 13.11.2001, s. 3)	31.12.2010
Europeiska centralbankens riktlinje ECB/2003/5 av den 20 mars 2003 om åtgärder för att motverka otillåten reproducering av eurosedlar och om inlösen och indragning av eurosedlar (EUT L 78, 25.3.2003, s. 20)	31.12.2010
Europeiska centralbankens beslut ECB/2003/4 av den 20 mars 2003 om valörer, tekniska specifikationer, reproducering, inlösen och indragning avseende eurosedlar (EUT L 78, 25.3.2003, s. 16)	31.12.2010